

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera, a soudců Mgr. Ladislava Vaško a JUDr. Petra Černého, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Mgr. S.W.**, narozena „X“,
bytem „X“,
zastoupená advokátem JUDr. Janem Walterem,
sídlem Volyňských Čechů 837, 438 01 Žatec,

proti
žalovanému: **Městský úřad Vejprty**, stavební úřad,
sídlem Tylova 870/6, Vejprty,

v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovaný je **povinen** ve lhůtě 45 dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodnout o žádosti žalobkyně o informace ze dne 19. 4. 2018, a to požadavku na označení všech žádostí obdržených městem Vejprty, podobných žádosti Mgr. S.W. ze dne 18. 12. 2017, včetně uvedení kdo ji učinil, kdy byla doručena a co bylo jejím předmětem.
- II. Žalovaný je povinen **zaplatit** žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši **12 200 Kč** do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

1. Žalobkyně se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce domáhala ochrany proti nečinnosti žalovaného spočívající v tom, že žalovaný dostatečně nereagoval na její žádost ze dne 19. 4. 2018, kterou požadovala informaci podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), a to na označení všech žádostí obdržených městem Vejprty, podobných žádosti žalobkyně ze dne 18. 12. 2017, včetně uvedení, kdo ji učinil, kdy byla doručena a co bylo jejím předmětem.

Žaloba

2. V žalobě žalobkyně uvedla, že na podanou žádost žalovaný reagoval tak, že zaslal žalobkyni přípis o tom, že informace poskytuje, jeho přílohou byla sestava datových zpráv ze dne 23. 4. 2018. Žalobkyně má za to, že jí požadovaná informace nebyla poskytnuta, neboť v poskytnuté sestavě jsou uvedeny nejen žádosti podle InfZ, ale i řada jiných podání (podněty, stížnosti atd.), dále v sestavě nejsou uvedeny osoby, které podání učinily, ale pouze právní zástupce těchto osob, zcela chybí údaje o tom, co bylo předmětem těchto žádostí a zcela chybí údaje o podobných žádostech, které povinný subjekt obdržel jinou cestou. Z těchto důvodů podala žalobkyně dne 5. 5. 2018 u žalovaného stížnost proti částečné nečinnosti podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ, na kterou neobdržela žádnou reakci. Žalobkyně s odkazem na čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a § 14 odst. 5 písm. d) InfZ poukázala na to, že o její žádosti mělo být rozhodnuto do 15 dnů od jejího doručení. Stejně tak mělo být rozhodnuto nejpozději do 29. 5. 2018 o její podané stížnosti. Žalobkyni není známo, zda stížnost byla, či nebyla předána krajskému úřadu k vyřízení, avšak lhůta k rozhodnutí o stížnosti uplynula, dosud však ani o stížnosti, ani o samotné žádosti rozhodnuto nebylo. Žalobkyně uvedla, že bezvýsledně vyčerpala dostupné prostředky ochrany, přesto se požadovaných informací nedočkala, a proto přistoupila k žalobě proti nečinnosti žalovaného.

Vyjádření žalovaného

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil písemné vyjádření k žalobě, v němž uvedl, že na žádost žalobkyně jí byla dne 2. 5. 2018 zaslána odpověď s přílohou všech podání souvisejících s vyjádřením města Vejprty Krajskému soudu v Ústí nad Labem, ve kterém bylo mimo jiné uvedeno, že město Vejprty obdrželo od žalobkyně mnoho podobných žádostí o informace a na všechny mnohdy se opakující nebo podobné dotazy již žalobkyně odpověď zná nebo vyplývají z dokumentů, které má již k dispozici. Dne 5. 5. 2018 byla doručena stížnost žalobkyně adresovaná Krajskému úřadu Ústeckého kraje prostřednictvím Městského úřadu ve Vejprtech a ta byla včetně originálu celého spisu dne 11. 5. 2018 předána krajskému úřadu. Celá problematika se týká stavebního řízení ve věci „Pila Kovářská“, ve které žalobkyně aktivně vystupuje.

Replika žalobkyně

4. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného uvedla, že žádostí o informace reagovala na nepravdivé a žalobkyni zlehčující tvrzení žalovaného ze dne 28. 3. 2018. Tato tvrzení má žalobkyně za nepravdivá, chce si obstarat podklady pro jejich zpochybnění, aby se tak mohla proti tvrzení kvalifikovaně bránit. Žalovaný nijak nevysvětluje vztah mezi žádostí žalobkyně o poskytnutí informace a stavebním řízením „Pila Kovářská“. Změna v příslušnosti správního orgánu k vedení stavebního řízení nemá žádný vliv na příslušnost povinného subjektu k vyřízení žádosti o informace.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Posouzení věci soudem

5. O žalobě soud rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), bez jednání, neboť žalobkyně s tímto postupem výslovně souhlasila a žalovaný se po řádném poučení, že může vyslovit souhlas s rozhodnutím věci bez jednání a že nevyjádření se v určené lhůtě je považováno za souhlas, k nařízení jednání nevyjádřil.
6. Žalobou na ochranu proti nečinnosti správního orgánu ve smyslu ustanovení § 79 odst. 1 s. ř. s. se po bezvýsledném vyčerpání prostředků k nápravě nečinnosti ve správním řízení lze domáhat, aby v případě nečinnosti správního orgánu soud uložil příslušnému nečinnému správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. Žalovaným je podle odst. 2 téhož ustanovení ten správní orgán, jenž má podle žalobního tvrzení povinnost rozhodnutí vydat. Podle ustanovení § 81 odst. 1 s. ř. s. soud o této žalobě rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí.
7. Z právě uvedeného vyplývá, že v tomto řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé dílu druhého s. ř. s. se nelze domáhat uložení povinnosti vydat jakékoliv rozhodnutí či osvědčení, nýbrž jen taková rozhodnutí a osvědčení, která lze považovat za správní akty jako výsledky činnosti správních orgánů při výkonu veřejné správy. Zcela základním předpokladem pro uložení povinnosti správnímu orgánu vydat rozhodnutí či osvědčení je tedy skutečnost, že správní orgán je nečinný při vydání rozhodnutí nebo osvědčení ve smyslu ustanovení § 65 a násl. s. ř. s., tj. musí se jednat o materiální správní akt, kterým se zakládá, mění či závazným způsobem určuje veřejné subjektivní právo či povinnost, popř. jiným způsobem se zasahuje do právní sféry účastníka správního řízení. V řízení o žalobě proti nečinnosti správního orgánu je soud oprávněn zkoumat pouze to, zda v příslušné věci samé došlo ve stanovené lhůtě k vydání rozhodnutí nebo jestli vůbec takové rozhodnutí mělo být na žádost žalobce vydáno. To jinými slovy znamená, že soud není oprávněn posuzovat formální náležitosti již vydaných rozhodnutí a rovněž je vyloučeno, aby soud posuzoval, zdali měl správní orgán svým rozhodnutím či osvědčením žalobci vyhovět.
8. Na tomto místě soud předesílá, že po vyhodnocení skutkového a právního stavu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
9. Soud připojil k věci správní spis připojený k věci vedené pod sp. zn. 15 A 184/2018, ve které žalobkyně napadala rozhodnutí o stížnosti Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 17. 7. 2018, č. j. 228/UPS/2018-9, JID 118318/2018/KUUK/Mou, která byla podána proti postupu žalovaného ve věci vyřízení předmětné žádosti žalobkyně ze dne 19. 4. 2018. Ze spisového materiálu soud zjistil, že žalobkyně podala předmětnou žádost o informace datovanou dne 19. 4. 2018. Nato žalovaný reagoval přípisem ze dne 2. 5. 2018, ve kterém pouze uvedl, že na základě žádosti ze dne 19. 4. 2018 zasílá požadované informace. Přílohou tohoto přípisu byla počítačová sestava ze dne 23. 4. 2018 nazvaná Seznam příchozích zpráv, tyto zprávy byly doručeny do datové schránky, je uveden den doručení, den přijetí, ID, název věci (např. Žádost o informace, Pila Kovářská – užívání stavby bez kolaudace v r. 2018, Platební informace) a odesílatel, kterým je vždy JUDr. Jan Walter, advokát. Následně žalobkyně podala stížnost podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ ze dne 5. 5. 2018. Ve spise se sice nachází předání stížnosti k vyřízení ze dne 11. 5. 2018, ale zároveň jsou obsahem spisu i dvě výzvy k předložení stížnosti a spisového materiálu žalovanému ze Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

strany krajského úřadu ze dne 28. 5. 2018 a 11. 6. 2018 vydané na základě žádosti žalobkyně na ochranu před nečinností žalovaného. Dne 17. 7. 2018 bylo vydáno již zmíněné rozhodnutí krajského úřadu ze dne 17. 7. 2018, kterým byl podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ postup žalovaného potvrzen.

10. Podle § 16a odst. 1 písm. c) InfZ stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí.
11. Podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že postup povinného subjektu potvrdí.
12. Soud se nejprve zabýval otázkou pasivní legitimace a tím, zda je žaloba proti nečinnosti správního orgánu použitelným prostředkem ochrany v dané věci. Soud vycházel z rozhodnutí rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, www.nssoud.cz, ve kterém je uvedeno, že potvrzení postupu povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) InfZ, vydané na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 písm. b) téhož zákona, není rozhodnutím o žádosti o poskytnutí informace; žadatel o informaci se může bránit vůči povinnému subjektu nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 s. ř. s. Dále Nejvyšší správní soud uvedl, že jednotlivec se stížností dle § 16a odst. 1 písm. b) či c) InfZ může domáhat vyřízení celého obsahu žádosti o informace. Bezvýsledným vyčerpáním prostředků ochrany proti nečinnosti (nedojde k rozhodnutí ve věci samé – odmítnutí či odložení žádosti, případně její části, či poskytnutí informace – tedy vyřízení celého obsahu žádosti) budou splněny podmínky pro podání žaloby dle § 79 s. ř. s. Žalobce se v řízení před soudem může domáhat vydání rozhodnutí ve věci (obdobně jako v řízení před správním orgánem). Shledá-li soud žalobu důvodnou, nařídí povinnému subjektu, aby o žádosti rozhodl.
13. Z uvedeného plyne, že žalobkyně vyčerpala prostředek proti nečinnosti žalovaného, jímž byla stížnost ze dne 5. 5. 2018, avšak její užití nevedlo dle žalobkyně k vyřízení celé žádosti, neboť postup žalovaného byl potvrzen. V takovém případě má žalobkyně možnost obrátit se na soud se žalobou proti nečinnosti přímo povinného subjektu, žalovaného, aby mu bylo uloženo o celé žádosti rozhodnout, což žalobkyně učinila. Soudu tedy nic nebránilo přistoupit k meritornímu posouzení žaloby.
14. Předmětem přezkumu je to, zda žalovaný má povinnost vyřídit žádost žalobkyně o informace ze dne 19. 4. 2018, neboť jí nebylo zcela vyhověno.
15. Podle § 15 odst. 1 InfZ, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
16. Z InfZ mimo jiné vyplývá, že povinný subjekt může žádost vyřešit buď tak, že žádost odloží [§ 14 odst. 5 písm. a), c) InfZ], nebo žádosti vyhová, tedy poskytne požadované informace [§ 14 odst. 5 písm. d) InfZ], nebo žádost odmítne [§ 15 odst. 1 InfZ].

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

17. Každá žádost o poskytnutí informací podaná podle InfZ musí být celá vyřízena některým ze zákonem předpokládaných způsobů. Zákon přitom nedává povinnému subjektu pravomoc k tomu, aby se doručitou žádostí či její částí nezabýval, tedy aby ji nijak nevyřídil (viz rozsudky Městského soudu v Praze ze dne 25. 10. 2016, č. j. 8 A 106/2016–40; ze dne 20. 7. 2017, č. j. 8 A 127/2016–390, www.nssoud.cz).
18. Ke shodným závěrům dospěla i odborná literatura (Jelínková, J., Tuháček, M.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Praktický komentář, Wolters Kluwer, Praha, 2017, komentář k § 14 odst. 5 InfZ), která uvádí, že: „[N]edojde-li k odložení žádosti pro nedostatek působnosti povinného subjektu (nebo pro nedoplnění žádosti), ani k vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti podle § 15 (z některého z důvodů ochrany informací podle § 7 až 11, event. jiného zákona, resp. pro faktický důvod neexistující informace, resp. pro neupřesnění žádosti), musí být informace poskytnuta ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění [či upřesnění žádosti, i když v tomto případě tak § 14 odst. 5 písm. d) nestanoví výslovně, zjevně opomenutím zákonodárce];...“
19. Porovnáním požadavků žalobkyně uvedených v žádosti se Seznamem příchozích zpráv, který nebyl opatřen žádným komentářem ani žádnými doplňujícími informacemi, zejména v čem se tyto zprávy podobají žádosti žalobkyně ze dne 18. 12. 2017, a co bylo tedy jejich předmětem, je patrné, že žádost žalobkyně nebyla dostatečně vyčerpána, resp. nebyla vyřízena jedním ze zákonných způsobů.
20. V této souvislosti soud poukazuje na ustanovení § 14 odst. 5 písm. b) InfZ, které uvádí, že v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve povinný žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti.
21. Soud má za to, že v daném případě byla žádost o informace postulována tak obecně, že na ni v této podobě nelze adekvátně reagovat, neboť podobnost jedné žádosti o informace s jinou žádostí o informace je značně subjektivního charakteru. Je zřejmé, že žalobkyně zde vychází z vyjádření žalovaného v soudním řízení, kde na podobnost žádosti žalobkyně ze dne 18. 12. 2017 s jinými žádostmi žalovaný odkazoval. Nelze ovšem klást rovnítko mezi nároky na vyjádření k věci a nároky na žádost o informace podle InfZ. Žalovaný by měl samozřejmě být schopen v řízení, kde uvádí svá tvrzení tato i doložit, jinak mu hrozí ve věci neúspěch, to však neznamená, že jeho tvrzení jsou bez dalšího způsobilá definovat rozsah žádosti o informace podle InfZ. Posouzení žádosti a rozhodnutí o ní je v daném případě věcí žalovaného, který své povinnosti nedostál, neboť žádost nevyčerpал, a to i vzhledem k tomu, že neposkytl ani informace o tom, kdo podobné žádosti podal ani co bylo jejich předmětem. V daném případě ovšem shledává soud nečinnost žalovaného v tom, že nevyzval žalobkyni ke konkretizaci podané žádosti, které není možno v současné době pro neurčitost vyhovět.
22. Z tohoto důvodu posoudil soud žalobu jako důvodnou a v souladu s § 81 odst. 2 s. ř. s. uložil žalovanému v předmětném řízení vydat ve věci meritorní rozhodnutí, a to ve lhůtě 45 dnů od právní moci rozsudku, která je součtem lhůt podle § 14 odst. 5 písm. b) a d) InfZ.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

23. Jelikož žalobkyně měla ve věci plný úspěch, soud podle ust. § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit jí do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení o předmětné žalobě v celkové výši 12 200 Kč, která se skládá z částky 2 000 Kč za soudní poplatek za podání žaloby, z částky 9 300 Kč za tři úkony právní služby právního zástupce žalobkyně JUDr. Jana Waltera po 3 100 Kč podle ust. § 7, ust. § 9 odst. 4 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a) AT, podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d) AT, podání repliky - § 11 odst. 1 písm. d) AT] a z částky 900 Kč za tři s tím související režijní paušály po 300 Kč podle ust. § 13 odst. 1, odst. 3 AT. Soud v daném případě přiznal žalobkyni náhradu nákladů řízení v plné výši, nicméně musí připomenout stabilní názor zastávaný správními soudy, že nelze připustit, aby soudní řízení bylo odtrženo od jeho skutečného společenského poslání a aby se místo poskytování ochrany stalo výlučně nástrojem sloužícím k vytváření snadného a nijak neodůvodněného zisku na úkor protistran. Žalobkyně množstvím žalob ve velmi podobných věcech týkajících se pouze poskytování informací vybočuje ze standardů správního soudnictví, což by v budoucnu mohlo vést k výrazné redukci náhrady nákladů řízení i v meritorně rozhodnutých a pro žalobkyni úspěšných věcech.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 27. srpna 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)